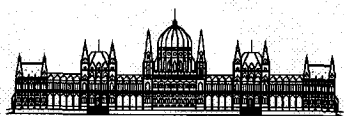

Országgyűlés Hivatala

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ
Fidesz - Magyar Polgári Szövetség
Képviselőcsoportja

Irományszám: K/19037.

Érkezett: 2006 JAN 12.

Írásbeli kérdés

Dr. Szili Katalin
az Országgyűlés Elnöke részére

Helyben

Tisztelt Elnök Asszony!

„A miniszter felelőssége a közúti közlekedési balesetekben? Miért hagytuk, hogy így legyen? .” címmel a Hárszabály 91. §-a alapján kérdést kívánok benyújtani dr. Kóka János gazdasági és közlekedési miniszterhez. A kérdésre a választ írásban kérem.

Tisztelt Miniszter Úr!

A 30 ezer km állami, országos és a 130 ezer km önkormányzati kezelésű úthálózatban soha nem látott mértékű, szándékos elhanyagolásból eredő kár következett be.

Az országos közúthálózat 1/3-ának teherbírása elégtelen, több mint 2200 km-en 20 mm-t meghaladó gyilkos nyomvályú keletkezett és az ideiglenes kátyúzásra váró útszakaszok hossza elérheti az állami országos úthálózat felét. Szomorú mérleg ez.

Az amúgy is szerény adottságokkal rendelkező úthálózat sorsát megpecsételte, hogy a miniszter utasítására hozzá nem értő személyes ismerőseivel és üzletfeleivel töltötte fel a szakma vezető pozícióit. Úgymond „sikerült őket” az üzleti élet területéről átcsábítani, hogy a közúti közlekedés piacosításának előidézői legyenek. Ez sikerült.

A költségvetési előirányzat több tíz milliárd forinttal a bázisévhez viszonyítottan is csökkentette az útfenntartás és üzemeltetés (benne a téli hóeltakarítás és síkosság elleni védekezés) csökkentette költségvetési előirányzatát.

Az ELENTER-től és a Tejtermék Tanácstól igazolt közúti vezetők a mai napig nem kötötték meg a közutak fenntartásáért és üzemeltetéséért felelős megyei szervezetekkel a megbízási szerződéseket. Ezekből a szervezetekből sok kiváló szakembert nyugdíjba küldtek

vagy szándékosan eltávozásra kényszerítettek. „A békákat sem szokták megkérdezni a mocsár lecsapolásánál”. És most itt a következménye.

A jószágos Kormány több milliárd forintot biztosít a kátyúmentesítésre. A még jószágosabb miniszter és piacosított barátai visszavonták a téli útfenntartáshoz, sószóráshoz, hóékezéshez szükséges eszközök megrendelését, vagy újra felárral megrendelték, amelyek január végére meg is érkeznek.

Közben közúti balesetekben volt olyan hétvége, hogy egy megyében 8-an meghaltak, 24-en megsérültek.

Ma egy átlagos falu lakossága hal meg közútjainkon. Több százezer ember sérül meg, vagy keletkezik anyagi kár. Ezek között igen sok esetben a gépjármű vezetője a felelős. Egyre gyakrabban azonban tetten érhető az út hibájából eredő kár, megmagyarázhatatlan, egyenes, nyílt szakaszon történő frontális ütközés, és igen gyakori a tömeges gépjárművekben keletkezett kár.

Miniszter úr!

A kérdéseim a következők:

Érez-e felelősséget a közutak fenntartásának és üzemeltetésének szándékos elhanyagolása miatt bekövetkezett, az út hibájából eredő balesetekért?

Mi a végső vagy közbenső célja az állami országos úthálózat fenntartásán és üzemeltetésén dolgozó szervezet és telephelyek „piacosításával”?

Kik lesznek a közúti és vasúti közlekedésben dolgozó emberek béréből felépített üdülők boldog újtőkés tulajdonosai, esetleg lízingelői? Ingatlanfejlesztő körökben nagy összegű fogadásokat kötnek – kettő, az Ön üzleti érdekeltségi körbe tartozó „befektető”névére. Cáfolja meg őket, kérem.

Igaz-e, hogy 2005-ben elköltötték a 2006. év költségvetési előirányzatának a 78%-át? (Egyesek szerint ez 100%)

Mikor vett véget az útfenntartó szakma szétverésének? A szakma minőségromlásának, és a vele együtt megjelenő nagyképű, 400 milliós tételben pazarló dzsentroid vezetői magatartásnak?

Miniszter úr!

Emberek közötti balesetből bekövetkező halála, családok pótolhatatlan veszteségei nem az Ön felfogása szerinti „résztársaságának a veszteséglistáját terheli” hanem az Öné és a Kormányáé.

Várom feltett kérdéseimre a választ.

Budapest, 2006. január. 10

Balsay István

Fidesz Magyar Polgári Szövetség